

Jugoslavija je trdno odložena, da ne odstopi niti pedi zemlje

Generalni štab je imel sejo, kjer je razmotrival zahteve Nemčije, da Jugoslavija odstopi Madžarski Vojvodino, Bolgariji pa Macedonijo.

ARMADA NE BO DOVOLILA NEMSKIM ČETAM PREHODA ČEZ JUGOSLAVIJO

Belgrad, 18. febr. — Pakt med Bolgarijo in Turčijo ni posebno razburil tukajšnje politične kroge. Nekateri trdijo, da se bo napravil podoben pakt tudi med Jugoslavijo in Bolgarijo. V tem paktu je videti samo izjavo, da Turčija in Bolgarija ne bosta napadli druga drugo, če se bosta udarili Anglija in Nemčija na Balkanu. Toda pakt nikjer ne pravi, da Turčija ne bi pomagala Angliji in tudi nikjer ni rečeno, da se Turčija ne bo branila, če ji pride Hitler preblizu.

V tej pogodbi tudi nikjer ne piše, da bi Turčija umaknila svojo armado iz Tracije ob bolgarski meji, katero ima Turčija tam proti Nemčiji in ne proti Bolgariji.

Turčija je poskušala že dlje časa, da bi napravila skupno obrambeno pogodbo z Jugoslavijo in če ni do tega prišlo, je krivda na strani Jugoslavije, trdi turška vlada.

Nemčija očitno poskuša zasesti južni del Evrope brez vojaškega odpora prizadetih držav. Toda kako bo to dosegla, je še vedno velik problem. V glavnem si Nemčija prizadeva, da bi dobila od Jugoslavije in Turške obljubo nevtralnosti, če nemške čete zasedejo Bolgarijo. Enako bi rada nevtralnost teh držav, če bi Anglija napadla nemško armado na Balkanu.

Govorice se širijo o novih mejah za Jugoslavijo, toda gotovega ne vidi nihče. Govorice se dobi na teden dve tretjini funta fižola in eno tretjino funta makaronov.

Govorice se širijo o novih mejah za Jugoslavijo, toda gotovega ne ve nihče. Govori se, da bi fižola in eno tretjino funta makaronov.

morala Jugoslavija odstopiti del
Vojvodine Mađarski, a Bolga-
riji Macedonijo. V zameno bi
dobila par milj širok pas do gr-
škega pristanišča Soluna in se-
verno Albanijo. Splošno se go-
vori, da se bo Jugoslavija uprla
vsaki zahtevi za odstopitev svo-
jega ozemlja. V splošnem je na-
rod prepričan, da bo končno
Nemčija izgubila vojno.

Jugoslovanska armada sicer ne mobilizira, toda pod orožjem

ima 500,000 moz. Takega števila še ni imela v mirnem času. zopet začel z delom in sicer v ponedeljek 24. februarja. Ta do-

Jugoslovanska armada je popolnoma na strani Anglije in generalni štab je pripravljen, da se upre s silo, da bi Hitler poslal ultimatum za dovoljenje prehoda nemškimi četami preko Jugoslavije. Zato Hitler najbrže ne bo rabil sile, ker dobro pozna razporeditev v Jugoslaviji.

Najpovejša poročila iz Belgrada javljajo, da je bilo opaziti včeraj dolge vrste železniških zapčenih voz, ki so vozili proti Bolgariji. V njih je bil vojni material, ki ga pošilja Nemčija v Bolgarijo.

Seja godbe

Nocoj ob osmih se vrši seja staršev godbenikov fare sv. Vida. Prošeni so, da se gotovo udeležijo.

izboljšavati pročelje na vogalu St. Clair Ave. in 62. ceste, kjer je slovenska banka. Pročelje bo do obli z modernimi ploščami.

Kaj zahteva Hitler od Jugoslavije

Belgrad, 18. febr. — Hitler je dal Jugoslaviji na izbero, da se ali takoj pridruži ošišu, ali pa naj bo v sedanjih vojni popolnoma nevtralna. Vlada bo najbrže sklicala izredno zasedanje

parlamenta, ker vlada ne mara vzeti nase vso odgovornost pri tej odločitvi.

Ako se Jugoslavija pridruži osišču, bo dobila grški Solun in severno Albanijo, če bo Nemčija zmagala v tej vojni seveda.

Če si bo pa Jugoslavija izbrala nevtralnost, mora pa Nemčiji izmisliti da ne bo izmislila kakih "presenečenj" v toku te vojne.

jameli, da ne bo izvajala kakih presenečenj v teku te vojne.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 42 Wed., Feb. 19, 1941

Čehi upajo na vstajenje

Kljub Hitlerjevemu prizadevanju, da zlomi v Čehih narodno zavest, kakršne ni menda pri nobenem drugem narodu v Evropi, se bo češki narod dvignil iz groba, v katerega je pahnila nemška požrešnost vse male evropske narode.

Tako je govoril cni dan Vojteh Beneš, ki je bil predsednik čehoslovaškega senata, dokler je bila še samostojna republika.

Beneš je nadalje izjavil: "Svet je hotel imeti mir, pa najsi bo tudi mir brez pravice, vsled tega je prišlo do pakta v Monakovem, kjer je bila prodana čehoslovaška Hitlerju, kar je bila tudi posledica nemške poplave po Evropi. Čehoslovaška je bila pred dogovorom v Monakovem ena najmočnejših evropskih demokracij. Vsaki narodnosti v območju čehoslovaške je bila zagotovljena enakost.

"Dvelet polnih let smo varovali svojo svobodo kot naš najdražji zaklad. Nikjer drugje v Evropi ni bila socialna pravica tako strogo izvajana kot pri nas. Nemška manjšina je imela politične in kulturne pravice. Država je vzdrževala tri nemške univerze in 5,200 nemških ljudskih šol, kjer so bili ravnatelji in drugi uradniki Nemci. Torej se Nemci niso mogli pritoževati, da bi se jim bila godila kaka krivica, ali da bi bili v naši državi preganjani radi svoje narodnosti. Da so Nemci sami priznavali brezprimerno demokracijo, ki je vladala v naši državi, izpričuje dejstvo, da je prišlo na tisoče Nemcev iz rajha, da so dobili v naši državi zavetje pred brutalnostjo svoje vlade.

"Potem je prišel pa pakt v Monakovem. Kmalu zatem je prišel 15. marec, ko je nemška armada korakala po zgodovinskih ulicah našega mesta Prage. Češki narod je bil obupan brez moči, izgubil je vero v demokracijo. Monakovski pakt je bila prva in največja zmaga nemške vojaške sile v sedanji evropski vojni.

"Zakaj je zgodovina dopustila učenje našega naroda? Zakaj smo žrtvovali toliko dela in truda, da smo dvignili narod k svobodi menda samo zato da se je zopet zgrudil nazaj v grob?

"Na 16. marca 1939 je čehoslovaška prenehala obstajati. Toda Nemci, ki so z brutalno silo podjarmili čehoslovaško, ne poznajo dušeslovja. Narodna zavest se ne podjarmi z armadami in vojnami, ampak samo z sorodnim srcem in dušo.

"Ko so prišli Nemci v našo deželo, so začeli izvajati rek: udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce! Odlične češke moze in voditelje se začeli vlačiti v konfinacijo na Nemško. Vse češke šole so ali zaprli, ali jih postavili pod nemško nadzorstvo. Iz čeških otrok skušajo napraviti nacije-janičarje. Strokovno izučene delavce pošiljajo v nemške tovarne v rajh. Na tisoče zavednih čeških mož in žena sedi v ječah, ker niso mogli zatajevati svojih čustev. Nemčija ima na Češkem 400,000 svojih policajev, da pazijo na češki narod, da se ne upre.

"Zakaj je Anglija, ki pravi, da se bori za demokracijo, dopustila, da je Nemčija pograbila čehoslovaško? Prav iz istega vzroka, kot so nekateri danese proti temu, da bi se dalo pomoč Angliji: radi ljubega miru. Toda Anglija svojo zmotu sedaj drago plačuje. Naj bi se tudi Amerika na teh zmotah učila in naj bi ne napravila pomote, za katero bi potem drago plačevala."

"Toda vse to ne bo zatrlo narodne zavesti češkega naroda. Tudi ta narod bo vstrlo od narodne smrti in bo slavil zmago z drugimi demokracijami na razvalinah nemške vse-mogočnosti in ošabnosti. Takrat bo prišel obračun za vse storjene krivice.

Poljska je vedela

Leta 1916 je Jan Paderewski, pianist svetovnega slovesa, prirejal po Zed. državah turnejo za vzpostavitev samostojne Poljske. Kjerkoli je nastopil s svojimi koncerti, je najprej govoril navdušene in prepričevalne besede za svojo domovino. Ameriška publika, ki ga je doslej poznala samo kot največjega sodobnega pianista, ga je začela občudovati tudi kot finega govornika, ki mu je ljubezen do domovine polagala na jezik besede, ki bi bile v čast vsakemu državljanu. Ko je bila po svetovni vojni ustvarjena svobodna poljska republika, je narod poklical Paderewskija k vodstvu države. Ko ga je notranja politika prisilila, da je izstopil iz državne službe, se je zopet ves posvetil svoji umetnosti, toda ni odšel iz domovine z jezo v srcu. Danes ga zopet najdemo, 80 letnega starčka, kako je zopet na delu za svojo domovino, da jo zopet dvigne iz suženjskih vezi.

V New Yorku, kamor je dospel lanskega novembra, je oni dan izrekel sledeče besede: "Za večno bom ponosen na svojo domovino, ki je bila prva, da se je z orožjem v roki postavila proti Hitlerju. Toda svet naj ve, da je Poljska vedela, ko je zgrabila za orožje, da ne more priti pomoč o pravem času. Poljska ni imela druge poti in je tudi ni iskala. Ne kesamo se, da smo se postavili proti totalitarizmu za svobodo našo, za našo očetnjava. Če bi se bili udali brez boja, bi bili omadeževani na veke.

"Toda naj nihče ne misli, da se je Poljska ponižno udala v svojo usodo. Res je, da danes ne more dvigniti svoje roke proti sovražniku, ki zna s terorizmom tiščati naš narod pri tleh. Toda svet ve, da so poljski junaki danes v Angliji,

BESEDA IZ NARODA**Podružnica št. 3 SMZ**

Cenjeni člani naše podružnice, gotovo vam je že vsem znano, da priredi naša podružnica na pustno nedeljo plesno veselico (23. februarja), da malo opomremo našo blagajno. Na zadnji seji je bilo tudi sklenjeno, da se vsakemu članu pošlje ena vstopnica za 25 centov in vsak član jo bo plačal pri pobiranju mesečnega asesmenta.

To je bilo potrebno zato, ker prispevek 5 centov mesečno ne zadostuje za kritje celoletnih stroškov. Ker vsi potrebujemo in tudi skupno delujemo, zato pa moramo tudi vsi plačati. Če bi kateri lahko prodal kaj več vstopnic, naj se kar zgasi pri tajniku Charles Benevolu in mu jih bo z veseljem dal, ali pa jih lahko dobite od katerega drugega člana. Lahko pa kupite vstopnico tudi pri vходу v dvorano na dan prireditve.

Upam, da boste vsi člani razumeli vso stvar, če bi kateri slučajno ne dobil vstopnice, naj se zgasi pri tajniku.

Na to našo veselico pa vabimo tudi članstvo sosednjih podružnic ter sploh vse naše prijatelje in znance. Prav prijazno so vabljeni tudi članice Slovenske ženske zveze, da nas pridete malo razveseliti s svojo navzočnostjo. To je zadnja nedelja pred postom, zato smo napravili tudi vstopnino samo 25 centov, da bo ja vsak lahko prišel in se pošteno razveseli.

Za godbo bo skrbel Malovič, saj ga vsi dobro poznate. Za vse drugo pa bo preskrbel pripravljali odbor, da se bomo vsi lahko po mili volji zabavali.

Članom pa tudi priporočam, da se sedaj malo potrudite in pridobite kaj novih članov v našo podružnico, saj vendar vsi veste, da je sedaj kampanja v teku že od 1. februarja in bo trajala 5 mesecev. Pojdite brez odlašanja na delo vsi, da ne bo treba še posebej pisat, saj ste že lahko čitali poročilo v listu, kjer so bile pojasnjene vse določbe glede kampanje.

Dolžnost vsakega člana je da se potruji in pridobi vsaj enega novega člana v tej kampanji, čim več bomo imeli članstva, tem več delegatov bomo poslali na konvencijo, ki se bo letos vršila v Girardu, Ohio, meseca septembra. Držimo se gesla: "Vsi za enega, eden za vse!" Torej želimo, da se vidimo v nedeljo v kar največjem številu v Slovenskem domu na Holmes Ave. Joe Hočevar, preds.

Skupna društva fare sv. Vida

Delovanje in prizadevanje skupnih društev pri fari sv. Vida menda že vsak faran pozna. Večino naših društev, ki so v naši fari si vsako leto izvolijo zastopnike, katerih naloga je potem delovati za napredek fare ter pomagati nižati farni dolg. Seveda, da pa pridemo do kakšnega denarja, zato moramo prirediti razne prireditve, v zimskem času se navadno radi zbiramo v dvoranih in v poletju na pohitimo na farme v prosto naravo, kjer se v senci pozabavamo pri čašah hladnega piva. Ves preostanek od takih prireditev pa gre v korist naše fare.

Skupna društva bodo imela tudi v tem predpustu eno tako zabavo ali plesno veselico in sicer v soboto 22. februarja v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Vstopnina je samo 35 centov. Igrala bo dobro poznana Johnny Pecon-

v Albaniji, kjer se bore ob strani demokracij za svobodo Poljske, za svobodo tlačanih narodov, za poraz diktatorjev in za doseg končnega miru, ki mora biti ustvarjen na drugačni podlagi, kot je bil oni leta 1918."

ova godba. Zabave bo dovolj in odbor se tudi dobro pripravlja, da bo vsem posetnikom prav dobro postregel z okusnim prigrizkom in prvovrstno pijačo. Poleg tega pa boste lahko deležni tudi kakšne nagrade, saj jih bo pet in sicer v gotovini.

Vaši društveni zastopniki se trudijo in delujejo po svojih najboljših močeh, zato ni nič več kot prav, da se tudi farani zanimajo za to delovanje in se v velikem številu odzovete temu vabilu ter napolnite veliki avditorij Slovenskega narodnega doma v soboto večer. Saj katerega ne veseli ples, se bo pa lahko vsedel k mizi ter se s prijatelji kaj pogovoril. Če bomo vsi farani skupno delovali, bomo lahko tudi v resnici kaj več pomagali svoji fari. V slogi je moč.

V soboto vsi farani fare sv. Vida na noge in pridite na veselico Skupnih društev. Predpust se bliža koncu in zato se sedaj še razveselimo, saj bomo potem počivali v postnem času. Pričakujemo, da bo vsak faran in faranka napravila svojo dolžnost in po svoji moči pomagala do boljšega uspeha te prireditve, kajti končna korist bo nas vseh, ki nam je napredek naše fare res pri srcu. Postavili smo si lep božji hram, katerega pa je treba še plačati in če že greste na zabavo, zakaj bi ne šli na to, ki jo prirejajo Skupna društva. Pošteno se boste zabavali in poleg tega pa boste koristili svoji fari.

Torej pričakujemo vas, da se v največjem številu odzovete našemu vabilu in pridite v soboto večer v Slovenski narodni dom, kjer bomo za par ur pozabili na vse vsakdanje križe in težave. Na svidenje.

L. Eršte, predsednik.

Zabava pri mizah

Kakor vam je že znano priredi Svetovidski deklški pevski zbor "Baraga" na pustno nedeljo (23. februarja) in na pustni torek (25. februarja) zabavo pri mizah in sicer v novi šoli sv. Vida. Tisti, ki ste posetili prejšnja eta njih priredbe veste, da je veliko zabave, zato pa pripeljite še svoje prijatelje s seboj, da nas bo več.

Jedačo in pijačo bodo servirali kar pri mizah, seveda proti odškodnini. Dekleta nas bodo zabavale pa s pesmicami. Nastopile bodo tudi dekleta, ki jih večkrat slišite na radio. Plesali bomo pa tako, kot še nikoli. Slišal sem tudi, da se bo Urban Smuk iz Dobrave vasi ženil na pustno nedeljo. Ampak punce pa še nima zbrane. Le pridite, da mu boste pomagali izbrati eno dekle.

Zatorej le rezervirajte si mizo. Naj ne bo nobeden sedež prazen pri obeh prireditvah. Pokažimo z našo navzočnostjo, da upoštevamo njih trud in požrtvovalnost.

Torej na svidenje v novi šoli Sv. Vida na pustno nedeljo in na pustni torek pri zabavi Svetovidskega pevškega zbora "Baraga."

Prijatelj zbora "Baraga."

ZAHVALA

Dolžna sva, da se vam prav lepo zahvaliva za presenečenje, ki ste nama ga napravili 29. januarja ob priliki 26 letnice najine poroke. Spomnili so se naju bili najini dobri prijatelji.

Posebno sem dolžna zahvale moji dobri sestri Antoniji, ki je že tako dosti naredila zame. Naj Ti pravični Bog stotero poplača in prav tako lepa hvala Tvoje-mu možu in otrokom, ki so nam kupili tako lepo darilo. Le-

po se ti zahvalim tudi za fino potico in pa, ker si me tako potegnila, češ, da boš prišla samo Ti malo v vas in štefi in končno so prišli pa še skoro vsi najini prijatelji. Hvala štefi za "keks."

Nadalje gre prisrčna zahvala sledečim: Joe in Antonija Vrh, Joe in Kati Vrh, Tony in Antoinette Vrh, Joe in Štefi Straus, John in Jennie Gerl, Leopold in Pavlina Boštjančič in Jennie Grahrah. Hvala Jennie za tako lepo darilo.

Draga sestra in prijatelj, prepričani bodite, da nama bo ostal ta večer v neizbrisnem spominu za vse življenje. Prisrčna vam hvala vsem skupaj in ob vsaki priliki pa sva pripravljena, da vam povrneva kolikor nama bo pač mogoče. Vam hvala-ležna,

Joe in Jennie Kaluza,
3567 Sykora Rd.**Nevidni potniki**

Kitajci že več kot 800 let goje posebne vrste mravelj, ki se hranijo z gosenicami in z drugim mrčesom, da bi tako obvarovali pred gosenicami svoje nasade pomaranč in mandarin. V takem vrtu se niti za najkrajši čas ne more narediti nobena gosenica. Mravlje stalno tekajo po steblih in vejah dreves, nasadom pa ne storijo prav nobene škode. Na otoku Javi prinašajo domačini mravlje s polja in gozda in jih dajejo na stebila mango drevesa, da bi ga očistile raznega škodljivega mrčesa.

Dočim je ta vrsta mravelj v vsakem pogledu koristna, je še mnogo vrst drugih, zelo škodljivih in nevarnih mravelj. Te so strašne škodljivke, ki lahko v razmeroma kratkem času opustošijo cele nasade. Pred njimi so zlasti v nevarnosti veliki nasadi kave v Braziliji. Mravlje plezajo na bilke in jih grizejo ter jim požro vse zelenilo. Če pomislimo, da je takih mravelj na milijone, potem lahko vemo, kakšno škodo povzročijo. Listje s kavinih bilk ji mje potrebno za gojitev nekih posebnih glivic v mravljinjakih.

Še strašnejše so mravlje potovalke. Mnogo jih je v Afriki, najbolj znane so snafu mravlje. One so dejansko gospodarji velikih pokrajin in so pravi strah živali in ljudi. Za snafu mravlje ni nobenih zaprek. Velikanske kolone teh mravelj se prebijajo neobčutno skozi pragozdove; če nalete na kako žival ali človeka, ga napadejo z velikim pogumom in vztrajnostjo. Najhujši so njihovi napadi na otroke v zibelkah ali na črnce med spanjem. Veliko škode povzročijo med živino; ko žival začuti prisotnost snafu mravelj, postane nemirna, podere ograje in se razbeži na vse strani. Navadno se pri tem vsa polomi. Če naleti na kako žival glavna kolona snafu mravelj, ostanejo od nje v kratkem času le še bele kosti. Lepšega okostnjaka si ne moreš misliti kot ga zapuste snafu mravlje. Snafu mravlje napadajo tudi druge žuželke, gosenice in ostali mrčes. V zapuščenih vaseh je kaj kmalu konec sobnega mrčesa, zlasti znanih tropskih stenec. S te strani so v neki meri celo koristne te mravlje. Domačini se jih zelo boje.

Nekatere vrste mravelj potovalk potujejo samo ponoči. Podnevi jih je vobče težko najti. Zato se pojavijo v ljudskih naseljih vedno naglo, nepričakovano. Na svoj način so zanimive mravlje kritice. Naglo si kopljejo rove pod zemljo, kjer potujejo. Na čelu take kolone so pionirji; oni gradijo rove, za njimi pa gredo ostale mravlje. Kilometre in kilometre potujejo skozi džungle in stepe, popolnoma nevidne in skrite, kot strašna kača. V vročih tropskih krajih so mravlje potovalke velika ne-zgoda, pred katero je človek skoraj brez moči. Za poljedelske kraje so lahko tudi koristne, ker

EDINA, SAMO MOŠKA, NEPRISTRANSKA DRUŽABNA ORGANIZACIJA

Slovenska moška**zveza v Am**

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobelih pristopnih stroškov. Ne potrebuje nobene zdravniške preiskave.

Pristop od 16. do 55. leta.

Za 25 centov mesečnega asesmenta, plačuje dobrostojećem članu pogrebni stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRED UDOVICH, 183-22nd St. N. W., Barberton, Ohio.
Prvi podpredsednik: ANTON RUDMAN, 719 E. 15th St., Cleveland, Ohio.
Drugi podpredsednik: FRANK BENČINA, 930 Alhambra Rd., Cleveland, Ohio.
Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1067 Sutherland Ave., Akron, O.
Blagajnik: JERRY ZUPC, 982 E. 207th St., Euclid, O.
Zapisnikar: JOŽE GRDINA, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik in prvi nadzornik: JOHN LINTOL, 208-23rd St. N., Barberton, O.
Drugi nadzornik: CHARLES BENEVOL, 16007 Holmes Ave., Cleveland, O.
Tretji nadzornik: NIKOLA KLASAN, 1440 E. 40th St., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR:

Predsednik in prvi odbornik: AUGUST F. SVETEK, 478 E. 15th St., Cleveland, O.
Drugi odbornik: FRANK MERHAR, 1015 E. 62nd St., Cleveland, O.
Tretji odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, O.

Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze, 1067 Sutherland Ave., Akron, O.

Važno pismo vsem uradnikom in članom

Ker je sedaj v teku naša druga kampanja, je moč povedati, da vsaj malo omenim o tej važni zadevi. Uradniki in člani imajo pri pomembnosti, da bo naša zveza lepše napredovala in živahnosti med članstvom pri posameznih podružnicah. Agitirajte na sejah, na prireditvah in sploh povsod zbirajo Slovenci. Govorite s svojimi prijatelji, kateri člani, če pa so, jih pa pregovorite, da bodo tudi še oni svoje prijatelje, da pristopijo. Ako ima član vaše podružnice ali prijatelja v drugi naselbini, kjer mogoče še ni družnice, nagovorite ga, da pismenim potom pridobi da se bo potrudil in ustanovil podružnico.

Uradniki vedno poudarjate in skrbite, da bodo člani, da plača zveza za vsakega novega člana 25 centov in če ustanovite novo podružnico pa je nagrada \$25.00, je podružnica izven naše države ali če je vsaj 200 milijonov dolarjev. Za novo podružnico, ki je oddaljena manj od glavnega urada, pa zveza plača samo \$5.00 nagrado.

Vsak član, ki pazno prečita pravila, bo našel vse potrebne določbe in pogoje. Če imate kakršnokoli vprašanje, se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze, 1067 Sutherland Ave., Akron, O.

V bratskim pozdravom, Vaš sodelavec, Vincent H. Lauter.

uničujejo škodljive žuželke in gosenice.

Kolona mravelj potovalk sama po sebi je zelo zanimiv pojav. Kot vojaški oddelek ima patrole in izvidnice, zaščito od zadaj in straže ob bokih, ki čuvajo in svare svoje tovariše pred ne-nadnimi nevarnostmi.

IZ DOMOVINE

—Smrt neznanega pritlikavca v gozdu. V gozdovih nad Rušami je našel gozdar Zlodej poleg nekega studenca, moško truplo. Zlodej je naglo šel v Ruše in javil najdbo orožnikom. Posebna komisija z zdravnikom se je nato opravila v gozd. Zdravnik je preiskal truplo in ugotovil, da ni na njem znakov nasilne smrti, ki bi kazali, da je postal mrtvec žrtev zločina. Pač pa je bilo zanimivo, da je bil mrtvec pravi pritlikavec, saj je bil komaj poldrugi meter visok. Starost mrtveca je približno 50 let. Kakor je soditi, je pripadal delavskemu stanu. Zdravnik je izrazil mnenje, da je pokojni umrl ali od oslabelosti ali pa od kapi. V Rušah in okolici ga nihče ne pozna.

—Možu je zažgala hišo in zidanico. Med zakoncema Slugovima v Cesti pri Krškem je v zadnjih letih vladalo nesoglasje, ker je žena Ana pridno posečala gostilne. To možu seveda ni bilo všeč in je svoji zakonski polovici kratko malo prepovedal pijačo. Zato je sklenila žena Ana, da se bo nad njim maščevala. Sosedje so jo večkrat slišali govoriti, da bo umorila svojega moža, hišo pa zažgala. Polila je namreč posteljo v hiši s petrolejem, nato pa jo zažgala. K sreči so požar še pravočasno opazili.

—Zganjarija v planinskih Čikečih vasi v Prekmurju. Či-kečki vasi v Prekmurju so v polnoči izbruhnile zganjarji posestnika Palijskega. Gospodar je pri tovanju, gospodinja in opazili ogenj šele, ko je bila pod oknom gasilnica. Poslopje in lopa, ki je bila bližini, sta pogorela do tal. Li so samo kotel za kuhinjo. Škoda v znesku ni majhna. Škoda v znesku ni majhna.

—Vrat si je prerazvil morilnem namenu 24. letnega sarski pomočnik Fante Gornjem gradu. Fante vočasno našli in odpeljali v bolnišnico, kjer so bili življenje. —Upajo, da se bodo še pravočasno opazili.

—Zganjarija v planinskih Čikečih vasi v Prekmurju. Či-kečki vasi v Prekmurju so v polnoči izbruhnile zganjarji posestnika Palijskega. Gospodar je pri tovanju, gospodinja in opazili ogenj šele, ko je bila pod oknom gasilnica. Poslopje in lopa, ki je bila bližini, sta pogorela do tal. Li so samo kotel za kuhinjo. Škoda v znesku ni majhna. Škoda v znesku ni majhna.

Po nemškem izvirniku K. Maya

Kobilice, kuga, lakota in vojska v Celju

Celje, zemljepisno središče Slovenije, kot nekdanja prestolnica mogočnih celjskih grofov, ima med slovenskimi mesti kaj burno in pisano zgodovino. Poleg slavnih in veličastnih dni je doživljajo tudi hude čase v taki meri, kakor zlepa katero slovensko mesto ne. Listi iz njegove kronike nam govorijo polno žalostnih zanimivosti o tem.

Med najhujše nadloge preteklih stoletij spadajo potujoče kobilice. Armade teh nenasnitnih žuželk so velikokrat uničile vse pridelke na poljih, vse zelenjo na travnikih, vse listje na drevesih in spremenile cvetoče pokrajine v gole puščave. Če pa so jih ljudje pokončali, so povzročile milijarde gnijočih trupel kužne bolezni. Zato so veljale kobilice po pravici kot simbol lakote in oznanjevalke kuge.

Prvič so biskale našo domovino in Celje leta 872. do 873. Leta 1295 so prišle baje kakor vrabci velike kobilice iz Ogrske in uničile v celjski okolici vse, kar je raslo. Če so se dvignile v zrak, so zatemnile nebo. Nekega hlapca Ulrika Sovneškega so oglodale s konjem vred do kosti. Vitez Rudolf Ostrovihar je šel med nje. Želeni oklep ga je varoval, da ga niso požrle.

V letih 1447, 1474, 1478 do 1480 je bilo v Celju in okolici toliko kobilic, da so segale ljudem do kolen. Leta 1485 je izdal Ferdinand I. "generale," kako se naj uničujejo kobilice. Ljudje so naredili jarke, kamor so pognali žuželke, preden so mogle leteti. Nato so jih pokopali, potokli ali sežigali.

“Kobilični red” Marije Tere-

zije iz l. 1749 predpisuje, kdaj naj ljudje uničujejo jajčeca, kako naj preplašijo maja in junja med 8. in 9. uro zjutraj kobilice z dimom, ropotom in zvonjenjem, jih spravijo tako na določene kraje, kjer jih naj pokončajo. Pozneje niso prišle kobilice več v takih množinah na Slovensko.

Druga nadloga, ki je obiskala Celje za kobilicami, je bila lakota.

Zaradi lakote je pomrlo veliko ljudi. Jedli so meso psov, podgan in ljudi. Človeško meso so prodajali celo javno na trgu. L. 1277 je bila v slovenskih deželah taka lakota, da so uživali ljudje konje, mačke, pse in celo mrliča. Leta 1870. pa je bilo tako pomanjkanje živil, da so jedli kmetje lubje, želod, listje in korenine. Mnogi so se pasli po travnikih kakor živina. Po cestah, ki so držale v mesto, so ležali mrličji, kosti in koža, katerim je molen iz ust zadnji grizljaj — šop trave ali slame. Umevno je, da so razsajale pri takih prilikah številne bolezni, zlasti lakotni tifus.

L. 1644. je izbruhnila nenadoma kuga v celjski okolici, kjer je pobrala v treh letih najmanj 10.000 prebivalcev. Prebivalstva se je polastila nepopisna groza. Mnogi so pobegnili v Savinjsko dolino, drugi so ostali doma in iskali pomoči pri Bogu. Tedanji župnik Šolej je obljubil v imenu nesrečnih meščanov pred Najsvetejšim zahvalno procesijo v Marijino Celje, če jim prizanese angelj smrti. Kuga je leta 1645. prenehala. V zahvalo za to je podaril nepoznani dobrotniku župni cerkvi sv. Danijela lepo monstranco.

Po kratkem presledku je bo-

lezen izbruhnila znova in dosegla višek leta 1647. Trajala je do decembra istega leta. Mrtvaška knjiga pa pove, da je pobrala tedaj kuga v celjski župniji 400 ljudi. V Dobravi pri Celju sta iz tega časa dva kužna stebra v dokaz, da je imela smrt tedaj obilo žetev. L. 1679 se je kruta morilka oglasila že v je-

seni. Od 19. septembra do 2. decembra je pobrala v celjski župniji 74 ljudi. Skupno število žrtev pa je bilo mnogo večje ker je divjala kuga tod še l. 1680. Tedenj deželni zdravnik dr. Jakob Heipl se za okužene ni dosti brigal, kajti 11. novembra 1679 so ga opomnili deželni stanovi, naj izpolnjuje nekoliko zvestejše svoje dolžnosti. Vlada je poslala v Celje posebnega kužnega komisarja, ki je s soljo in živim apnom razkuževal mrliče. Ko je leta 1680. začela kuga hujše razsajati, je ukazala vlada gosposkam, da morajo v okuženih krajih ločiti zdrave od bolnikov.

Na ta strašni čas ima Celje v neposredni bližini lep spomenik — baročno cerkev sv. Jožefa. Na grič, kjer stoji sedaj svetišče, so prišli tedaj meščani in okoličani 11. novembra 1679 vsi bosonogi v dolgi procesiji iz mestne župne cerkve. S seboj so nesli težak lesen križ, ki so ga postavili na griču nasproti mestu. Nato so obljubili, da bodo postavili tu cerkev sv. Jožefu, če se jih Bog usmilil. To se je tudi zgodilo. Osem sosednih župnij je pomagalo Celjanom. Tretjo nedeljo po veliki noči 1. 1680. so položili slovesno vogelni kamen. 21. novembra 1681 je bila cerkev toliko gotova, da je bile v njej prva služba božja. Nad glavnimi vrati kronogram z letnico 1680 naznanja vernikom, da je prene-

naznanja vernikom, da je prene-

hala kuga v Celju na priprošnjo
sv. Jožefa.

V celjski kresiji se je kolera pojavila v juniju 1836 v vojaški bolnišnici, od koder se je širila naglo po deželi. Zanesli so jo vojaki, ki so se vračali iz Italije. Na kolero nas je spominjala zgradba "Kolerašpitala" na Bregu, ki ga je leta 1933 odnesla povodenj.

L. 1677. je narasla Savinja deloma odnesla kapucinski most, ki so ga popravili, a ga je povodenj potem vsega odnesla čez deset let.

Zaradi močnih nallivov so prestopili bregove potoki Koprivnica, Voglajna, Ložnica in še drugi pritoki s Savinjo, samo leta 1895., da je bilo vse celjsko mesto z okolico pod vodo, zaprt prehod pod železniškim mostom in cesta na črt. Na Bregu je bil ogrožen takozvani "kolerašpital," s 15 stanovalci, ki so jih je težko rešili.

V poletju 1905 so se zbrali nad Liscami težki oblaki — utrgal se je oblak — veliki nalivi so povzročili v 10 min. strašno katastrofo. Vsi nasadi v parku so bili uničeni, drevje polomljeno. Malo hišico v parku — slaščičarno — je dvignilo v zrak. V okolici je podiral vihar kozolce. Na Čretu so vedrili železniški delavci pod nekim kozolcem, ki ga je vihar podrl na delavce in je enemu zdrobilo glavo, da je naslednji dan umrl. Na Lavi je stala živina v vodi. Odnesele jim je voda mnogo krme in skladovnice drv. Plinarna je bila v veliki nevarnosti. Voglajna je bila deroč hudournik.

Novembra 1925 je bil zaradi povodnji prizadet severni del mesta Celja in okolice. Voda je vidno rasla. Opoldne je bila mestna šola že vsa pod vodo. Enako Gregorčičeva ulica do Invalidskega doma.

Julija 1926. je bila cesta, v
deča k novi šolski stavbi na Dol-
gem polju, visoko pod vodo, ki
je zalila tod ceste, polja in hiše.
Na tem mestu že 150 let ni dose-
gla take višine.

23. do 25. septembra 1933. je zalila Savinja s svojimi pritoki vso celjsko okolico, oziroma kotlino ter povzročila ogromno škodo. Voda je odnesla kapucinski most.

5. aprila 1789 je nastal v minoritskem samostanu požar, ki je bil v 350 letih najstrašnejši. V samostanu je bilo mnogo bolnih vojakov, ki so se vrnili iz italijanske fronte. Samostanske služkinje, ki so pekle na Veliki četrtek ribe, so metale, kakor pravilica pripoveduje, žive ribe v vročo mast. Razjarjene ribe so žvigale v masti sem in tja ter brizgale mast na vse strani. Ogenj se je naglo razširil na ste

Ogenj se je zelo naglo razširil na stene okoli dimnika, kjer so viseli voj. nahrbtniki, napolnjeni s patroni, ki so se vneli. Vse poslopje je bilo mahoma v plamenih. Goreči zubelj je zajel hiše v mestu in okolici in prebivalci so morali bežati daleč od svojih bivališč. Od 192 hiš v mestu je ostalo le 6 hiš, vse druge je upepelil ogenj.

17 PRIMORJA

IZ PRIMORJA

—Nov, umetniško izdelan križev pot. Pri Sv. Luciji ob Soči, na Mostu, so 13. dec. obhajali izredno cerkveno slavlje. Godovaje farne zavetnice sv. Lucije, ki je za duhovnijo že itak velik praznik, katerega se mnogoštevilno udeležijo tudi okoličani, se je pridružila še blagoslovitev novega križevega pota. Pomembna cerkvena slovesnost in velik vsakoletni kramarski sejem sta privabila na staroslavni Most množice ljudstva. Praznično razpoloženje je pa zlasti še dvignil goriški nadškof Margotti, ki je ta dan nalašč prišel v razgibani obsejni trg, da blagoslovi novi križev pot, delo priznanega slikarja in kiparja Toneta Kralja. Prezvizišeni je dospel ob pol 10 dopoldne. Kmalu nato se je pri-

čela slovesna sv. maša s spremstvom duhovščine v cerkev. V sprevodu je bilo okrog 30 duhovnikov. Pri sv. maši je ubrano in zanosno pel domači cerkveni pevski zbor, ki je dovršeno podal Volaričevu latinsko mašo. Pri evangeliju je imel nadškof kratek nagovor v obeh jezikih. Izrazil se je prav priznalno o predelavi in poslikanju cerkve. Zlasti je pohvalil župljane, ki so s svojo požrtvovalnostjo pripomogli, da je dobila njihova župna cerkev tako umetniško lice. V nadškofovem imenu je nato pridigal tolminski dekan msgr. I. Vodopivec, ki je v svojem klenem govoru razložil globoki pomen vseh slik in vsega obnovenega dela od tlaka do stropa. Popoldne je bila slovesna blagoslovitev križevskega pota. 14 strežnikov je na okusnih žametnih blazinah nosilo 14 križev posameznih postaj, katere je prevzišeni blagoslovil. Po blagoslovu je ob nabito polni cerkvi govoril nadškof sam. V slovenskem govoru je lepo pojasnil pomen in namen sv. križevskega pota, globoki smisel sv. križa. Poudaril je svoje zadovoljstvo z umetniškim delom in posebej pohvalil g. župnika Jankota Premrla, ki je s tako pogumno vnemo šel na veliko delo prenovitve župne cerkve in ga tako srečno dovršil. Stolni kanonih msgr. Velci iz Gorice, ki je član škofijske komisije za cerkevno umetnost in je bil v nadškofovem spremstvu, si je ogledal cerkev in izrekel zelo laskavo oceno o Kraljevih umetninah. Poudaril je, da mora biti mož, ki tako globoko

MALE OGLASH

Izgubljen pes

Izgubil se je mal pes v okoli-
ci 61. do 63. ceste, severno od
St. Clair Ave. Je bele barve,
desno oko ima črno obrobljeno,
okoli vratu je imel privezan
kraguljček. Kdor ga pripelje
nazaj, mu plačam malo nagra-
do. 1010 E. 61. St. (43)

Lepa prilika!

Kdor noče začeti z mesnico, ima tukaj lepo priliko. Naprodaj je kompletno opremljena mesnica. Druga ga ni treba kot deti meso notri. Ali pa se da v najem vse skupaj. Tako lahko začnete z mesnico z malim denarjem. Prostor je na zelo prometnem kraju. Zraven je tudi grocerija. Vprašajte na 921 E. 185. St. (44)

Delavca išče

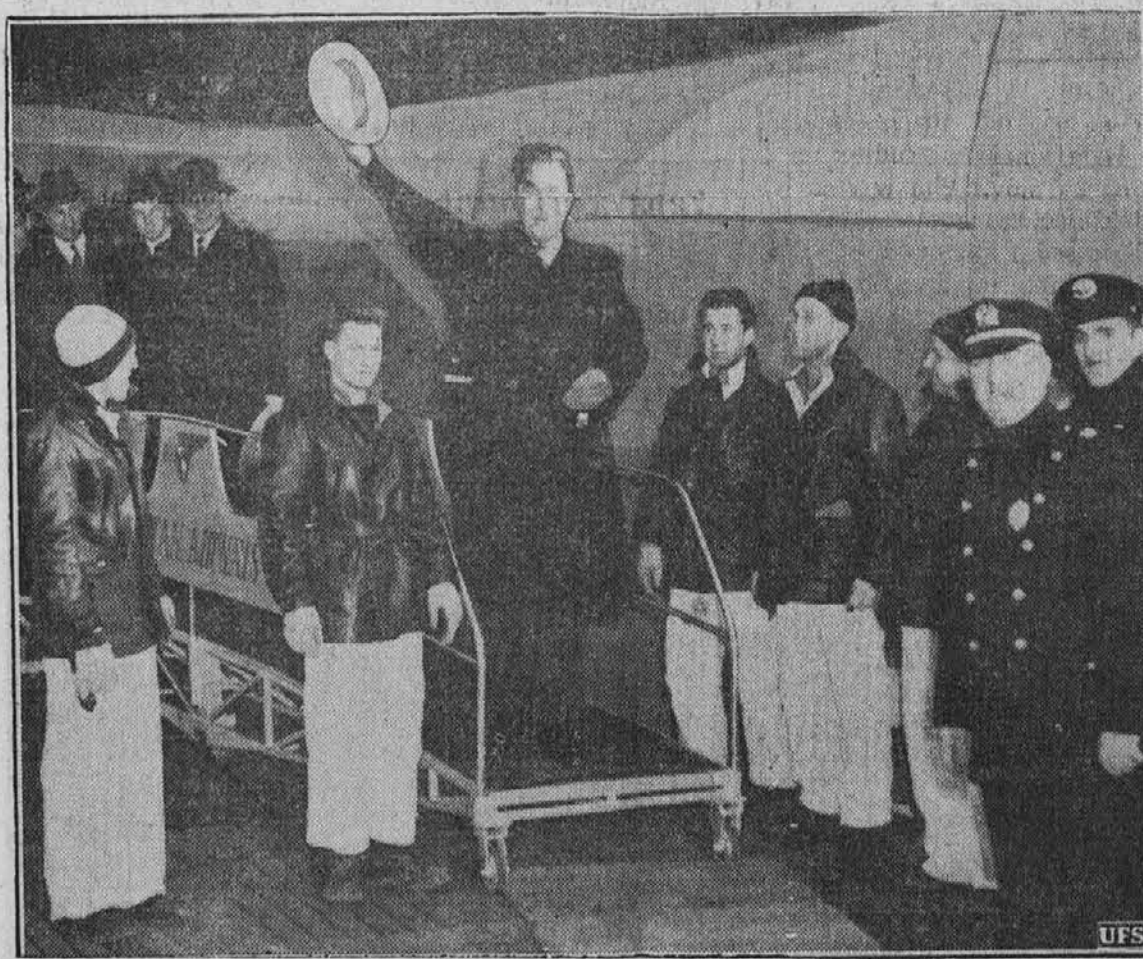
Išče se delavca za na farme;
razumeti se mora na delo in
znati mora ravnati s konji.
Zglasite se pri Krist Kalin,
16002 Saranac Rd. (42)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za eno družino na Bonna Ave. Ima 9 sob. Za podrobnosti vprašajte pri Haffner & Co., 6106 St. Clair Ave., telefon ENdicott 5127.
(Feb. 15, 19, 21, 25)

1940 FRIGIDAIRE in Electrolux ledenice naprodaj. Kupite sedaj in prihranite od 20 do 40%.

**Norwod Appliance &
Furniture**
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185. St.
Wed.-x)

Zepet doma. — Slika nam kaže Wendell L. Willkieja na LaGuardia zrakoplovnem pristanišču, ko je izstopil iz preko-oceanskega letala na povratku iz Anglije, kjer se je pričrpal, da se Zed. države lahko izognejo vojni s tem, da pošljejo dovolj vojnega materiala Angliji.

Slika nam kaže ostanke ponesrečenega kanadskega letala. V tej nesreči je izgubilo življenje 12 oseb. Nesreča se je pripetila eno miljo od zrakoplovnega pristana v Armstrong, Ontario. To je ena največjih zrakoplovnih nesreč v Kanadi.

UFS

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Munan bo postal ves kot oče: imel je njegove svetlo modre oči, pa tudi njegove svilaste lase, ki so mehki in gosti, lahno valoviti in kodrasti tesno objemali njegovo ozko lobanjo; sčasoma postanejo še črni kot saje. Njegov drobn obraz, okrog brade in lic še tako poln, da je bila prava slast, objeti to mehko svežino, se bo, ko nekoliko odraste, zožil in potegnili; tudi on dobi visoko, ozko čelo z lahno vdrtimi sencami, ravni, naprej štrleči trikotnik nosu, oster in ozek, s tenkimi, nemirnimi nozdrvmi, kakor jih je Naakkve že imel in je vse kazalo, da jih bosta dobila tudi dvojčka.

Ko je bil Lavrans majhen, je imel laneno plave, kot svila tenke in kodraste lase. Zdaj so bili nekako lešnikove barve, na soncu pa so se svetili kot zlato. Bili so popolnoma gladki, sicer čisto mehki, pa vendar mnogo debelejši, nekam bujnejši, gosti in globoki, da je človek klahlo s prsti brodil po njih. Lavrans je bil njej podoben; imel je sirove oči in okrogel obraz s širokim čelom in mehko zaobljeno brado; rdeče belo barvo polti bo najbrž ohranil še daleč v moško dobo.

Tudi Gaute je imel svežo barvo polti; bil je čisto kakor njen oče, s podolgastim polnim obrazom, železno sivimi očmi in čisto svetlimi, rumenimi lasmi.

Težko pa je bilo reči, komu je podoben Bjorgulf. Bil je največji izmed njenih sinov, širokopleč, krepkih, mišičastih udov. Močno kodrasti, kot ogljene črne lasje so mu rasli globoko v široko belo čelo; njegove oči so bile modro črne, toda čudno motne, in kadar je pogledal kvišku, je hudo mežikal. Kdaj se je to pri njem začelo, ni vedela prav dobro, kajti za tega otroka se je vedno najmanj brigala. Takoj po rojstvu so ji otroka vzeli in ga izročili rednici, enajst mesecev nato je dobila Gauteja, ta pa je bil prva štiri leta svojega življenja bolehen. (Po rojstvu dvojčkov, ko je bila še vsa nadložna in jo je bolelo v hrbtu, je morala spet tega velikega pestovati, ga nositi okoli in negovati, tako da je komaj utegnila pogledati k najmlajšima dvema, ako ji seveda ni prinesla Frida kričечеga in žejnega Ivarja, in medtem ko ga je dojila, je Gaute ležal poleg nje in vokal. To je bilo preveč za njene moči. Presveta Devica Marija, ti veš, ja za Bjorgulfa nisem mogla bolj skrbeti —. Poleg tega je bil take čudi, da je bil najrajši sam zase in da si je sam pomagal. Vedno je bil čuden in molčeč, nikoli ni maral, da bi bila nežna z njim. Včasih je mislila, da je Bjorgulf najčvrstejši izmed njenih otrok; zmeraj se ji je zdelo, da je podoben krepkemu, temnemu junčku —.

Sčasoma pa ji je postalo jasno, da z njegovimi očmi ni vse v redu. Ko je bil z Naakkvejem v Tautri, so mu menih skušali pomagati, toda brez uspeha —.

Tudi kesneje je ostal zaprt; če si ga je skušala približati, ni s tem nič dosegla. Očetu se je prav tako godilo, to je videla — Bjorgulf je bil edini izmed njenih sinov, ki ni sprejemal Erlendove družbe, kakor travnik sprejema sončni sijaj. Samo nasproti Naakkveju je bil Bjorgulf drugačen — če pa je poskusila z Naakkvejem govoriti o bratu, se je že kako izvil. Ali je imel Erlend v tem kaj več sreče, ni vedela — sicer pa, kdo ve — Naakkve ima očeta hudo rad!

— Oh, da, Erlendovim potom-

cem je jasno videti, kdo je njegov oče. — Ko je bila zadnjič v Nidarosu, je videla tistega otroka z Lensvika. Srečala je gospoda Baarda na pokopališču Kristusove cerkve; prišel je iz nje v spremstvu več mož, žena in slug, dekla je nosila otroka v povojih. Baard Aasulfsson jo je tiho in vljudno pozdravil z naklonom glave, ko je šel mimo nje. Žene ni bilo zraven —.

Tedaj je videla otrokov obraz, samo za trenutek. Pa je bilo dovolj. Bil je podoben otroškim obrazčkom, ki so nekoč ležali na njenih prsih —.

Z njo je bil takrat Arne Gjavaldsson, in ta ni mogel držati jezika za zobmi — tak človek je pač. Dedič gospoda Baarda niso bili preveč veseli ko je preteklo zimo prišel ta otrok na svet. Toda Baard ga je krstil za Aasulfa. Med Erlendom Niklaussonom in gospo Sunnivo ni bilo nikdar kaj več kot tisto prijateljstvo, za katero so vedeli vsi ljudje — o tem ni pač nikoli dvomil. Erlend, ki je bil nepreudaren in lahkomišeln odkritostčen, je medtem, ko je uganjal z njo norčije, več govoril, kot je smel — in gospa Sunniva je storila samo svojo dolžnost, ko je posvarila kraljeve zaupnike, brž ko se ji je začel vznepati sum. Ako bi pa bila preveč prijatelja, tedaj bi bila morala Sunniva kajpada tudi vedeti, da je bil njen lastni brat zapleten v Erlendovo zadevo. Ko si je Haftar Graut v ječi pogubil življenje in zveličanje, bi bila skoraj pamet izgubila — nihče ni mogel resno verjeti vsega tistega, česar se je tedaj obtoževala. Gospod Baard je položil roko na ročaj svojega meča in se oziral po ljudeh, ko je govoril o tej stvari, je pravil Arne.

Tudi Erlendu je Arne pripovedoval o tem. Nekoč, ko se je ona, Kristina, mudila na podstrešju, sta moža stala pod mostovžem, nevede, da lahko sliši njun pogovor. Vitez z Lensvika da se je tako razveselil sina, ki mu ga je preteklo zimo rodila žena — niti najmanj ne dvomi, da je sam njegov oče.

"No Baard bo to sam pač najbolje vedel" je odgovoril Erlend. Poznala je ta njegov glas — stal je tam s povešenimi očmi in v ustnem koticu mu je trepetal tisti njegov smehljaj.

Gospod Baard črta sorodnike, ki bi bili vse podedovali za njim, če bi bil umrl brez otrok! Ljudje pa pravijo, da to ni pravično.

"No, ampak mož bo to že sam najbolje vedel" je rekel Erlend z istim glasom kot poprej —.

"Da, da, Erlend. Ta dečko bo sam podedoval več kot vseh sedem sinov, ki si jih imel s svojo ženo —"

"Za svoje sinove bom že sam skrbel, Arne —"

Tedaj je odšla doli; ni marala, da bi še kaj govorila o tej zadevi. Erlend je nekoliko osupnil, ko jo je zagledal. Potem je stopil k njej in jo prijel za roko postavil se ji je tako za hrbet, da se je njena rama dotikala njegovega telesa. Razumela je: ko je tako stal in gledal nanjo, je brez besede ponovil svoje pravkar izrečeno zagotovilo — je hotel ženo tako rekoč okrepiti —.

Kristina je opazila, da ji Munan strmi v obraz — nekoliko plašno. Gotovo se je bila nasmešnila — in ne lepo. Ko pa je mati pogledala k njemu, ji je takoj vrnil smehljaj, neodločno in tipaje.

Tedaj ga je strastno potegnila k sebi v naročje. Bil je maj-

hen, majhen, še majhen, njen najmlajši — ne prevelik, da bi ga njegova mati ne poljubljala in božala. Pomežiknila mu je z enim očesom — napel je vse sile in ji pomežiknil, a vselej sta se mu hoteli zapreti obedne očesi — mati se je na ves glas zasmejala in tedaj se je zasmejal še Munan, da je kar odmevalo, medtem pa ga je Kristina v naročju stiskala in prižemala k sebi —.

Lavrans je medtem sedež s psom v naročju. Oba sta vlekla na uho glasove doli iz gozda.

"To je pa oče!" in spredaj pes, za njim pa deček, tako sta v velikih skokih stekla po strmem bregu navzdol.

Kristina je še nekoliko posedela. Potem je vstala in stopila na obronek. Tedaj so prišli spodaj po stezi: Erlend, Naakkve, Ivar in Skule. Prešerno in veselo so jo pozdravili.

Kristina jim je odzdravila. Ali so prišli po konje? Ne, je odgovoril Erlend, pač pa name-rava Ulf poslati nocoj ponje Sveinbjorna. On sam, Erlend, in Naakkve pa sta namenjena globlje v gore na severne jelene; dvojčkoma se je zahotelo z njima, da pogledata po materi —.

Ni odgovorila. Vse je razumela, še preden je bila vprašala. Naakkve je vodil psa na vrvi; oba z očetom sta bila oblečena v jopice iz črno in sivo progaste raševine, ki se je le malo odražala na grušču, loke so nosili vsi štirje.

Kristina je vprašala po novicah z dvora, in Erlend je pravil, ko so stopali navkreber: Ulf ima polne roke dela z žetvijo, še precej zadovoljen je, samo klasje je kratko in med sušo je zrnje na zgornjih njivah tako hitro dozorelo, da se že osiplje. Tudi oves bo kmalu zrel — treba bo krepko poprijeti, pravi Ulf —. Kristina je prikimavala, rekla, pa

ni nič.

Bila je z drugimi vred v hlevu in molzla. Imela je rada to uro, ko je tako sedela v temi, naslanjala glavo na obokani život krave in duhala sladki vonj mleka. Iz teme na drugi strani, kjer sta molzla hlevarica in pastir, je odgovarjalo pojče cunjlanje. Kako spokojen je bil ta krepki, topli vonj v hlevu, škripanje vrbovega svitka, glas rogov, butajočih ob les, stopinje ene izmed krav, ki se je prestopala na razmeščanih tleh hleva in z repom opletala po muhah —.

Pastirice, ki so poleti tukaj gnezdiše, so zdaj odletele —.

Nocoj so bile krave nemirne. Plavka je stopila v golito — Kristina jo je udarila in oštela. Druga je začela rogoviliti kot divja, ko je Kristina komaj prišla do nje. Bolelo jo je vime.

VABILO NA
PLESNO VESELICO

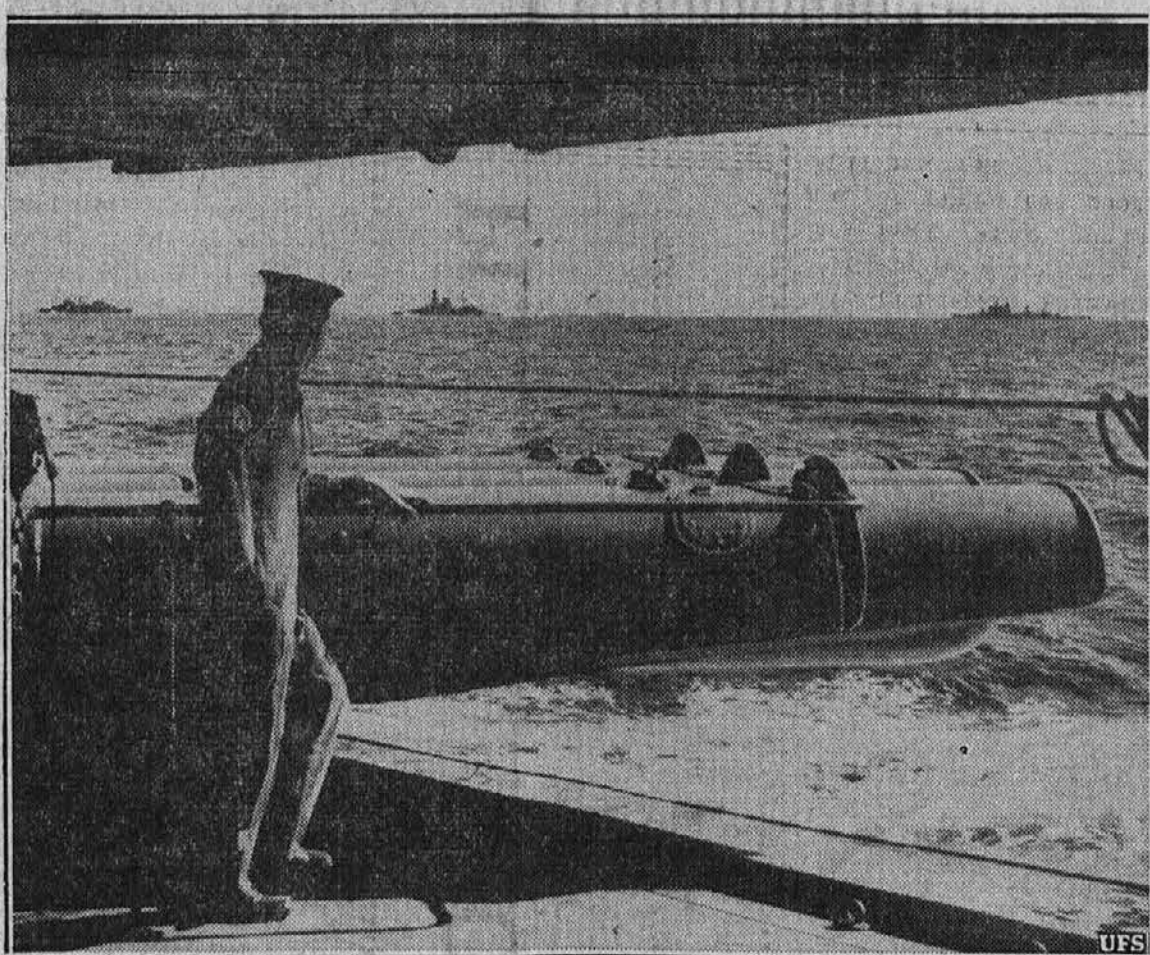
SKUPNIH DRUŠTEV FARE SV. VIDA

v soboto 22. februarja 1941

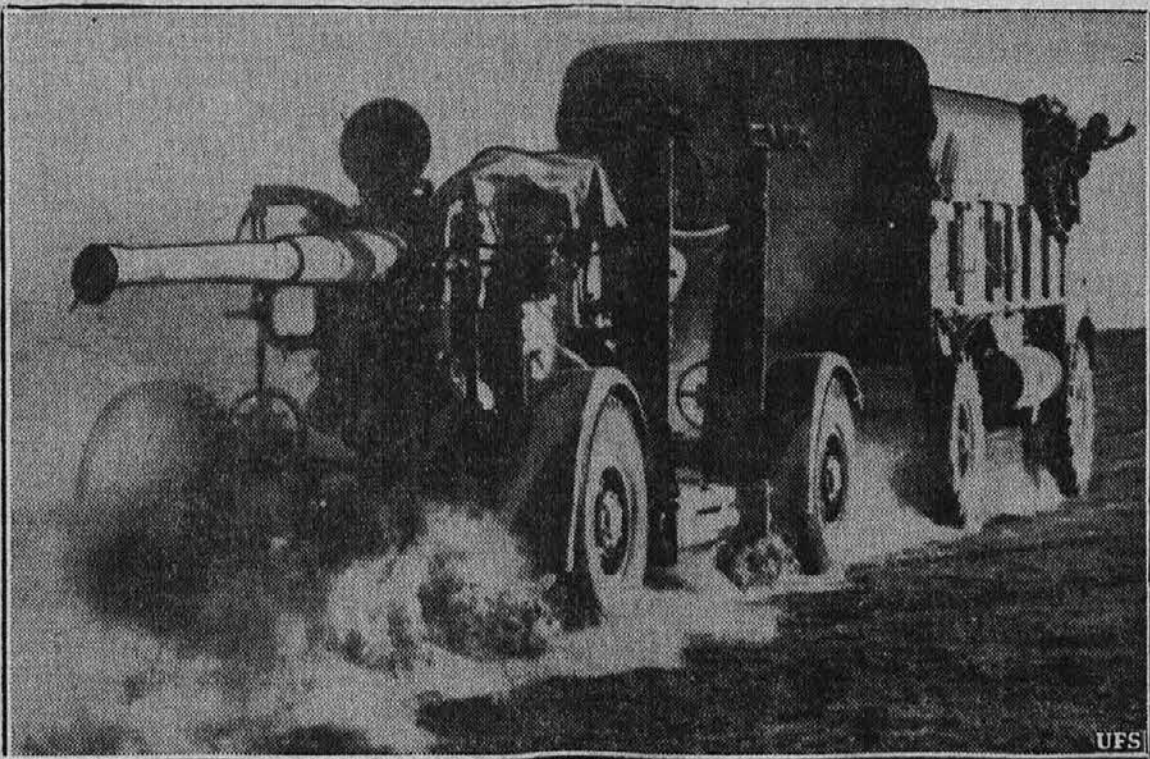
V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU NA ST. CLAIR AVE.

Pet nagrad v gotovini. Vstopnina 35 centov.

JOHNNY PECOR ORKESTER

Ogromne trojne torpedne cevi so v pripravljenosti na angleški bojni ladji v Sredozemlju. V daljavi je videti še več angleških bojnih ladij, kajti Angleži še vedno vladajo na morju in tudi na italijanskem "našem morju," kakor se italijani radi pobahajo.

Take proti zračne topove vporabljajo Angleži v bojih z Italijani v Libiji. Slika nam kaže tak top, ki je na poti preko puščave v bojne pozicije. Pri obleganju Bardije, katero so Angleži zavzeli 5. januarja, so imeli precejšnjo besedo te vrste topovi.

Kristina je potegnila poročni prstan z roke in spustila prve mlečne curke skozenj.

Spodaj na paši je slišala Ivarja in Skuleta — kričala sta in lučala kamenje na tistega tuje-ga bika, ki je vsak večer hodil za njihovo čredo. Izprva sta se ponudila, češ, da bosta pomagala Finnu, ko bo molzel koze, zdaj pa ju je gotovo že minilo veselje za to.

Ko je malo kesneje Kristina prišla ven, sta dečka ravno tolkla lepega belega junčka, ki ga je bila podarila Lavransu — ta je stal zraven in tiho vzdihoval. Mati je postavila goliti na tla, zgrabila paglavca za rame in ju pahnila v stran — telička svojega brata naj pustita pri miru, če tisti, čigaver je, tega ne mara —.

Erlend in Naakkve sta sedela na pragu: med njima je ležal hleb presnega sira, jedla sta kos za kosom in zraven tega pitala Munana, ki je stal Naakkveju med kolena. Naakkve je bil poveznil malčku sito na glavo, rekoč, da je Munan zdaj neviden — zakaj to ni sito, ampak Huldina čepica. Vsi trije so se smejali — komaj pa je Naakkve zagledal mater, ji je podal sito, vstal in ji vzel goliti iz rok.

Kristina se je še obotavljala v mlekarnici. Zgornja polovica vrat je bila za špranjo široko odprta, da je mogla videti v sosednji prostor — na ognjišču je s plamenom gorelo. V toplem, plapolajočem odsevu so vsi sedeli okrog ognja in jedli, Erlend, otroci, dekla in trije pastirji.

Ko je Kristina stopila noter, so bili že pojedli. Videla je, da so položili mala dva na klop, gotovo sta že spala. Erlend je stavljen ležal na postelji. Spoteknila se je ob njegov jopič in škornje, jih mimogrede pobrala in odšla nato ven.

Nebo je bilo še svetlo, nad gorami na zahodu rdeče obrobljeno; v prozornem zraku je plaval nekaj temnih oblakov. Tudi za naslednji dan se je obetalo lepo vreme, ker je bilo zdaj, ko se je vedno bolj nočilo, vse tako tiho in tako hladno, da je človeka kar mrazilo — nič vetra, samo ledena sapa od severa tam gori, enakomeren dihanje od golih, plešastih gora. Tam preko je iznad nizkih gričev na jugovzhodu vzhajal mesec, skoraj poln, še velik in blede rdeč v lahni meglici, ki je vedno visela tamkaj nad močvirji.

Nekje v bližini je hodil tuji bik, mugal in rjul. Sicer je bilo vse tako tiho, da je bolelo — samo šumenje reke ob vznožju gore, po planinskem travniku cur-ljajoči potoček in zaspano šelestenje v gozdu —. Nemirno se je nekaj zganilo med drevjem, nekoliko obstalo in se znova zganilo —.

Imela je opravka z latvicami in nečkami, ki so bile prislone-ne k steni. Naakkve je prišel z dvojčkoma iz hiše — kam bi radi, jih je vprašala mati.

V senik pojdejo spat — zrak v mlekarnici je tako zatohel od vsega, tistega sira in masla —

in od pastirjev, ki tam. Naakkve ni takoj odšel. Mati je mogla njegovo sivo postavo še dolgo vati proti zeleni temini na pokosenem travniku gozda. Kmalu nato se je zala med vrati dekla — la se je, ko je zagledala dinjo ob steni.

(Dalje prihodnjega)

OBLAK MOVIE

Se priporoča, da ga čete vsak čas, podnevi, noči. Delo garantiramo hitra postrežba. Obrat z vsem zaupanjem na starega znanca

JOHN OBLAK
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri-dite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši